

[Kirsten Lee]

kan vi jo først gøre med autoritet, når vi selv er med, og det tror jeg da er en af de muligheder, der ligger i, at vi nu anerkender og bliver færdig med ratificeringen af denne konvention. Så vi støtter forslaget, og vi vil gerne være med til en hurtig udvalgsbehandling.

Addi Andersen (CD):

Da Centrum-Demokraternes ordfører ikke kan være til stede, skal jeg fremføre følgende:

Vi kender alle de ulykkelige sager om børnebortførelser, hvor børnene er kastebold mellem forældrene, og da CD mener, at en lov om international anerkendelse af forældremyndigheden kan nedbringe antallet af disse for børnene så forfærdelige forhold, kan CD tilslutte sig ministerens lovforslag.

Til hr. Knud Lind kunne jeg tænke mig at sige, at kærligheden heldigvis ikke kender til grænser eller kulører, og at hr. Knud Lind burde vide, at forelskede mennesker ikke er særlig modtagelige for fornuft.

Justitsministeren (Engell):

Jeg vil gerne starte med at takke alle ordførerne for tilslutningen til forslaget. Jeg kunne ønske mig, det gik lige så godt i resten af samlingen, men det er jo nok et forfængeligt håb. Jeg synes også, det er et godt signal, at alle partier i en sag som denne, der jo har været genstand for en betydelig debat igennem de seneste år, er enige.

Fru Ebba Strange rejste en række spørgsmål, vigtige spørgsmål, synes jeg, som der er god grund til at vende tilbage til under udvalgsarbejdet. Jeg vil da meget gerne bidrage i det omfang, hvor også Folketingets Retsudvalg måtte ønske at udvalgsbesvarelser skal optrykkes i betænkningen.

Jeg kan for så vidt til det ene af de spørgsmål, fru Ebba Strange stillede vedrørende myndighedsalderen, sige, at vi har naturligvis også vurderet den grundigt og ikke mener, at der med udgangspunkt i forslaget her og konventionerne er grund til at ændre den danske myndighedsalder. Ved at ratificere forslaget sikrer vi jo, at danske afgørelser om forældremyndighed og samværsret får virkning i andre lande, som har tiltrådt konventionerne. Vi kan så håbe på, at i hvert fald nogle af de ulykkelige situationer, som vi har set, hvor børn bliver bortført – typisk fra deres danske mødre – kan undgås. Sådan

som jeg også har fremhævet det i fremsættelsestalen i forbindelse med forslaget, må vi til gengæld være parat til at acceptere, at udenlandske afgørelser skal anerkendes og fuldbyrdes her i landet. Jeg vil da ikke lægge skjul på, at vi alle sammen må forudse, at det vil kunne skabe en række situationer, som kan blive ganske vanskelige for myndighederne.

Fru Ebba Strange var inde på spørgsmålet om, hvorfor Danmark først nu tilslutter sig konventionen, som allerede er blevet ratificeret af de fleste europæiske lande og af USA, Canada og Australien. Hertil er der vel at sige, at baggrunden for, at både Danmark, men også de andre nordiske lande har været noget tilbageholdende, har vel nok været en vis skepsis i en periode med hensyn til, om konventionerne ville få praktiske virkninger, og til, hvilke praktiske virkninger de ville få. Det har vist sig, at konventionerne har fået en langt større tilslutning fra en væsentlig større kreds af lande, end man oprindelig kunne forvente. De lande, som har tiltrådt konventionerne, fremhæver også, at konventionerne har haft en positiv effekt og i en vis udstrækning også en præventiv virkning.

Det var på den baggrund, at de nordiske lande i slutningen af 1980'erne besluttede at iværksætte et udredningsarbejde med henblik på at vurdere, hvilke lovændringer der var nødvendige for at ratificere konventionerne. Vi nedsatte herhjemme i 1988 under Justitsministeriet en særlig arbejdsgruppe med den opgave at afgive indstilling om, hvordan de to konventioner ville kunne gennemføres i dansk ret. Den arbejdsgruppe blev færdig, som det også fremgår af forslaget, med sin betænkning her sidste år. Den har så været til høring hos forskellige myndigheder og organisationer, og det er så det, der rent praktisk har ført til, at vi først på nuværende tidspunkt kan fremsætte et lovforslag.

Det har i debatten været fremført, har jeg noteret mig, at nogle har den opfattelse – der var vist også fra hr. Knud Linds side et par bemærkninger i den retning – at man ikke skal forestille sig, at konventionen vil få nogen større praktisk betydning, fordi en række af de lande, som danske børn er blevet bortført til, ikke har tilsluttet sig konventionerne og heller ikke kan forventes at ville gøre det. Her tænker vi jo bl.a. på de nordafrikanske lande og mellemøstlige lande.